

Tennis en stennis

criminele klucht

door

J. ZOET

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TENNIS EN SCHEENNIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. ZOET** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KAREL STEEN: In de Vut. Ongeveer 60 jaar! Goedmoedig en niet zo snugger. Moet nog wat wennen aan de vrije tijd omdat hij zich verveelt en met tegenzin het huishouden doet. Tuint met open ogen in de door de "burgemeester" aangeboden klussen.

THEA STEEN: Zijn vrouw. Iets jonger. Speelt fervent en te vaak tennis met haar vriendinnen waardoor Karel zich eenzaam voelt.

MARTHA: Een tennisvriendin, ongeveer even oud, eh jong als Thea. Gescheiden vrouw en daardoor wat verkikkerd op Karel.

CHRISTIEN: "Idem". Mopperige en zeurderige vriendin van de voornoemde dames. Ook wel een beetje jaloers zo nu en dan.

HELEEN: Vrouw van de burgemeester. Chique en vlot.

BAREND: De Burgemeester (?!). De zgn. burgemeester. Weet in het kriminele vlak overal een oplossing voor. Laat Karel het "vervangende" werk doen omdat zijn kriminele cliëntele daarvoor geen tijd hebben en hun eigenlijke "werk" blijft liggen.

ESMEE: Van de firma "Echt Waar Zo Klaar". Jong bijdehand meisje. Staat door omstandigheden onder invloed van Barend.

GABBIE: Techneut van de firma (?!). Brutaal jong kereltje. Krimineel. Maar dat keert zich met medewerking van de Officier van Justitie ten goede.

CRACK: Een misdadiger. De krimineel! Veel "werk"! Daardoor geen tijd voor "vervangende arbeid", laat staan om in de gevangenis te gaan zitten luieren.

N.B. Crack is een dubbelrol van Karel die zo mogelijk met een andere intonatie en een zwaardere stem gespeeld moet worden. De burgemeester verstrekt hem kleding en attributen omdat hij op één van zijn klanten moet lijken.

DECOR:

Het geheel speelt zich af in de tuinkamer van de bungalow van de familie Steen. In het midden van de achterwand tuindeuren. In de linker- en rechterwand een deur of open doorgang, waar achter links de zgn. hal naar de slaapkamer en rechts de zgn. hal naar voordeur en keuken. Tegen de rechterwand een tafel met 3 stoelen. Midden op het toneel een fauteuil en evenwijdig aan de achterwand een twee- of driezitsbank. Daarvoor een tafeltje waarvan de drie poten tennis-rackets zijn. Aan de linkerwand een plank of smal tafeltje

waarop een portable TV, zodat men vanuit het "bankstel" hiernaar kan kijken. Een lege kast, tegen de achterwand waarboven een tennisracket hangt met daarop een droogboeketje. Wandlampen links en rechts en posters van tennisberoemdheden.

N.B.

1. Links en rechts vanuit de zaal.

2. I.v.m. het van rechts opkomen omdat de voordeur "klemt" moeten personen die schielijk door de tuindeuren afgaan naar links verdwijnen.

Het hele stuk moet met lichte spot over de moderne toestanden van tegenwoordig gespeeld worden. Beslist niet zwaar en dramatisch.

EERSTE BEDRIJF

Een zonnige zomerochtend. Later bewolkt.

THEA (*staat in tennistenuue bij de TV, geeft daar een klap op en morrelt nog wat aan de knoppen*): Nou hij doet niets meer. Dat wordt een moeilijke dag voor Karel. (*roept naar links*) Hij is kaduuk, hoor. Breng je dat ding zelf weg of zal ik

bellen dat ze hem komen halen??

KAREL (*onder de douche*): Heewaaaaaehehehehzzzeeeeegiee-ee?????

THEA: Kom eerst maar onder die douche vandaan dan mummelen we straks wel verder. Mijn hemel, ik moet z'n ontbijt ook nog klaarmaken. (*trekt de stekker uit het kontakt, rolt het snoer op en legt het naast de TV*) Hij brengt het toch niet weg dus ik bel wel. (*trekt ook nog de zgn kabelaanluiting eruit, pakt een telefoonboek van de kast en zoekt een nummer, belt, krijgt geen gehoor, zoekt ander nummer, belt, weer geen gehoor.*) Eerst maar z'n ontbijt. (*rechts af. Karel links op in badjas - droogt met een handdoek zijn haar, pakt uit de kastlade twee batterijtjes en verwisselt ze in de afstandsbediening - drukt dan vanaf de fauteuil naar de TV - schudt en druk weer. Thea rechts op - kijkt afkeurend naar Karel*) Dat ding is stuk!

KAREL: Ja dat zie ik. Hij doet niets. (*drukt weer*) Die batterijen zijn toch nieuw!

THEA: Ja, maar de TV is oud en dat ding ook. Trouwens de stekker heb ik eruit gehaald en de kabelaanluiting.

KAREL: Logisch dat ie het dan niet doet! (*wil de stekker er weer indoen*)

THEA (*nijdig*): Je zal zien dat ie niets doet. Ik ben toch niet achterlijk. Ik heb een kwartier geprobeerd die herhaling van gisteravond voor je te zappen.

KAREL: Herhaling?? Ik heb toch alles gezien?? Ik ben gisteravond toch niet weggeweest??

THEA: Was het maar waar. Je hebt de hele avond zitten slapen! Ik schaamde me dood voor de visite. Niets interesseert je meer. 't Was trouwens een prachtige tenniswedstrijd.

KAREL: Wat wil je met al dat gesnater van jou en je vriendinnen op de achtergrond. De volgende keer ga je maar op de tennisbaan kijken, dan kunnen jullie alles meteen in praktijk brengen.

THEA: Als ik mijn vriendinnen uitnodig, dan doe ik dat. En als jij slapen, wilt dan doe je dat maar in je bed. We hebben na de uitzending nog vergaderd voor het toernooi vandaag.

KAREL (*schamper vragend*): Dat heb ik allemaal gemist??

THEA: Ja! En als je vandaag niet alles wil missen dan zal je moeten bellen of ze dat barrel direkt kunnen repareren. Ik zou anders niet weten hoe je de dag door moet komen.

KAREL: Slapend kom ik al een heel eind. Maar eh... voor ik het vergeet. Ze hebben van mijn werk gebeld of ik ze een paar maanden wil komen helpen want er zijn problemen waar ze zonder mijn specialistische hulp niet uitkomen.

THEA: Je bent toch wel goed bij je hoofd zeker. Heb je ik weet niet hoe lang lopen zeuren om in de VUT te komen en bij de eerste de beste noodkreet van die beroerde baas van je sta je meteen klaar om weer de sleur in te duiken.

KAREL: Ja, maar die beroerde baas komt er nu achter dat hij één van zijn beste krachten kwijt is, dus voel ik mij zeer gevleid. En sleur, wie praat er over sleur?! Alle dagen gaan voorbij met afwassen, stofzuigen....

THEA: Afwassen en stofzuigen ?? Man, laat naar je kijken, je steekt geen poot uit!

KAREL: Maar ik til ze wel op als je met die herriebak langskomt. En dat is heel vermoeiend.

THEA: Jij raakt al vermoeid als je de krant leest. (*kordaat nu*) Wat wil je?! Slaappillen of de TV gemaakt?

KAREL: Voor mij hoeft dat ding niet gemaakt te worden. Ik luister liever naar de radio; daar wordt ook alles om het half uur herhaald. 's Avonds hoor je nog het nieuws van de vroege morgen.

THEA: Dat doen ze alleen maar om de mensen niet aan die apparaten te kluisteren. Verslaving noemen ze dat. Je moet selectief te werk gaan. O ja, voor ik het vergeet. Er worden vandaag opnamen gemaakt van ons tournoi door de lokale TV, dus dat wil ik vanavond zien. Dus bellen! Dan haal ik je ontbijt. (*kijkt op klok of horloge*) Ze komen me zo afhalen, dus maak een beetje voort!! (*naar rechts*)

KAREL: Dat lukt natuurlijk nooit op zaterdag. Volgens mij nemen ze niet eens de telefoon op.

THEA: Daar kon je wel eens gelijk aan hebben. Ik heb het al twee keer geprobeerd. Wat wil je? Thee of jus d'orange?

KAREL (*met de hoorn in zijn hand*): Thee of jus d'orange, waarin??

THEA: Bij je ontbijt, lieverd.

KAREL: Oh, ik dacht bij de TV. Doe maar een sjuutje, schat.

THEA: Als je verbinding krijgt, vraag dan of ze een leentoezel hebben. (*rechts af*)

KAREL (*draait nummer*): Ik zal blij zijn als de TV weer aanstaat, anders moet je de hele dag maar praten. (*belt*) Aah... U bent dat nieuwe bedrijf dan van de week in het plaatselijke Sufferdje stond? Echt Waar Direkt

Klaar!!!! Ook op zaterdag?!.... Juist op zaterdag!..... Nou, fantastisch....Ja Nee... hij doet niks meer. Zelfs als de stekker erin zit.... Wat zegt u ??? Hoort die erin....? Gut, dat zei m'n vrouw ook al.... Nee, vanochtend.... Het adres?? Weet u die grote bungalow van die drugsbende aan de Cocainelaan.... Nou, daar woon ik niet.... maar die moet u wel voorbij want dan komt u bij de splitsing en als u dan rechts aanhoudt dan is het vierde huis aan uw rechterhand mijn bescheiden optrekje.... Marihuanalaan 8. Ja, de narcoticabuurt.... U komt vanochtend nog? En laat in de middag terug?! Niet te geloven!! Denkt u wel aan uw rug!?... Ja hoor, dank u. *(loopt fluitend z'n handdoek pakkend naar links)* Bijdehandje!

THEA *(van rechts op met het "ontbijt" - Kadetje, eitje en jus d'orange - op een tennisracket, plaatst het op de tafel)*: En?? Geregeld??

KAREL: Komt voor mekaar. Vandaag nog.

THEA: Zo, da's vlot.

KAREL: Dat zou ik zeggen. 't Is dat nieuwe bedrijf met de slogan "Echt Waar Direkt Klaar" dat van de week in het zondagsblaadje stond, ik heb het je nog voorgelezen.

THEA: Is dat nou wel verstandig. Zo'n bedrijf waar je nog niks van afweet.

KAREL: Nieuw bedrijf! Jonge ondernemers! De jeugd heeft de toekomst!!

THEA *(schampert)*: Hoor hem. Anders vit je altijd op ze.

KAREL: Als ze me onderuit skaten met hun rollerskates en me een ouwe zak noemen, maar nu werd ik keurig te woord gestaan. Ja meneer, nee meneer, juist meneer, waar woont u, meneer??

THEA: Logisch, ze moeten toch weten waar ze zijn moeten.

KAREL: Nou ja, dat kind kwam leuk over. Niet iedereen spreekt tegenwoordig nog met twee woorden.

THEA: Afwachten maar. Heb je nog om een leentoeistel gevraagd?

KAREL: Niet nodig. Echt waar direkt klaar!!! Ze nemen het toestel misschien niet eens mee. Maken het hier. We zijn zeer modern geoutilleerd, meneer, zei ze nog.

THEA: Nou, je zal het zien, vanavond zitten we zonder. Als je dan maar weet dat ik bij een van de meiden ga kijken want ik moet die reportage zien van ons toernooi. Apropos, dat van die baas van je; hoe zit dat? Een geintje zeker?

KAREL: Je zou raar op je neus kijken als ze me zouden bellen, denk je niet.

THEA: Ze zijn veel te blij dat ze je kwijt zijn.

KAREL: Maar jij zou niet zo blij zijn als je mij kwijt bent. Al dat getennis terwijl ik het huidhouden doe. Je denkt wel dat ik de hele dag voor de

TV hang, maar daar vergis je je in.

THEA: Gut, meneer doet af en toe de was in de machine. Trekt de dekens van het bed recht. Doet de afwas in de vaatmachine.

KAREL: En de tuin! En de boodschappen! Logisch dat ik 's avonds in slaap val voor de buis. Dodelijk vermoeid.

THEA: Dat komt door de reclame, zeg je altijd.

KAREL: Ook natuurlijk. Ik weet nou wel welk wasmiddel ik moet gebruiken. Die vrouwen twifelen daar natuurlijk steeds aan of ze willen steeds beter want het wordt om de maand vernieuwd. Maar waarom ze dat elke avond op de televisie moeten vertellen begrijp ik niet, laat het winkelpersoneel je dat wijsmaken.

THEA: Die hebben wel wat anders te doen.

KAREL (*imiteert*) Goeiemorgen! Wilt u nog zegels?! Goeiemorgen!

THEA: Nou, de hele dag dat gepiep van die prijzen aan je kop is ook niet alles. Zeg zou je je ontbijt niet eens nuttigen?? Ik heb nog meer te doen.

KAREL (*pakt het racket en loopt naar links*): Ik ben al lang blij dat je geen GOLF speelt.

THEA: Bang dat je mee moet wandelen en mijn tas dragen??

KAREL: Nee dat je me ontbijt naar binnen slaat. HOLE in ONE!

THEA: Dat zou bij zo'n treuzel als jij wel eens handig kunnen zijn. (*de telefoon ratelt*)

KAREL: Ik eet het op terwijl ik me aankleed. (*links af. Door de tuindeuren loert Gabbie naar binnen*)

THEA (*aan de telefoon*): Met Thea Steen. Ah Heleen, goeiemorgen..... Wat? Je gaat direkt door naar de baan?! Ach, wat ongezellig.... Ja, dan mis je het gebak!... Ja, we zouden toch nog even langs de tearoom gaan... Je hebt het druk?.. Jammer..... De anderen komen wel?.... Ah fijn, nou tot straks dan.... Dag Heleen. (*naar rechts terwijl Gabbie wegduikt*) Even m'n tas inpakken. (*af. Gabbie loert weer de kamer in, komt dan binnen, kijkt om zich heen opent de lade, zoekt. Thea roept achter*) Karel, kun je even komen helpen? (*Gabbie kijkt verstoord om, pakt de TV en gaat door de tuindeuren af - laat de deuren open staan*)

KAREL (*links op, bijna gekleed, met racket*): Wat nou weer? Hé lekker fris hier. (*kijkt naar buiten*) Nou, het zou wel eens kunnen gaan regenen. (*botst tegen Thea die rechts opkomt*)

THEA: Waar blijf je nou?

KAREL: Mens, ik kan niet vliegen. Ik controleerde even het weerbericht. (*legt het racket op de tafel*)

THEA: Ik krijg mijn tennistas niet dicht, help even, troel!

KAREL: Laat maar open staan. Moet je kijken hoe het betreft. Dat wordt

pingpongen in de schuur.

THEA (*kijkt naar buiten*): Oh, nee hè! De voorspellingen waren zo goed voor het weekend?!

KAREL: Dat zeggen de weerprofeten alleen maar om de mensen uit hun huizen naar de recreatieve plekken te lokken. Verbeeld je dat ze in bed blijven, raakt de horeca nog verder achterop.

THEA: Nou, ik moet er toch heen want ik ben van de organisatie. Help me nou even en doe die deuren dicht want het wordt hier hardstikke koud. (*rechts af*)

KAREL (*haar achterna*): Ik heb die deuren niet opengezet. Jij altijd met je gehaast..... (*er wordt achter rechts nog wat gebekvecht, over wie de deur heeft opengezet. Martha en Christien in tennistenuë op door de tuindeuren*)

CHRISTIEN: Hallo Steentjes, daar zijn we, hallo. (*tot Martha*) Ze zullen toch nog niet in bed liggen??

MARTHA (*wat bedrukt door de gebeurtenis die zij onderweg heeft beleefd*): Misschien wel. Met zo'n bink als Karel zou ik het ook wel weten.

CHRISTIEN: Hé Martha. kom op hoor; zet je erover heen. Altijd als jou iets gebeurt haal je de gekste dingen in je hoofd. (*naar links*) Ik kijk wel even. (*Martha veegt met een zakdoekje haar tranen weg*)

KAREL (*op van rechts gevolgd door Thea*): Hallo meiden, we zijn al op, hoor. We waren even in de keuken aan het stoeien.

THEA: Dag Martha, hallo Christien. Waren jullie al eerder aan de deur.

CHRISTIEN Nee, waarom?

KAREL: Omdat zij niet meer weet dat ze hem open heeft ge-zet!

THEA Nogmaals, ik ben niet aan die deur geweest. Je zal hem wel niet goed afgesloten hebben waardoor hij open is gewaaid.

MARTHA (*met een snik*): Oh, wat mis ik dat toch.

CHRISTIEN: Hé meid, doe niet zo dramatisch. (*tot Thea en Karel*) Ze hebben d'r tasje gejat!! Wat mis je nou precies?

MARTHA: Die ruzietjes op de vroege morgen. Dat gekijf terwijl de eieren staan te verpieteren.

CHRISTIEN: Dat was toch één van de redenen waarom je bent gescheiden. Er heeft vast iets in je tasje gezeten waaraan je bijzonder gehecht was waardoor je nu zo van streek bent. Niet?!

THEA: Kom even zitten. Wat is er nou precies gebeurd?

MARTHA (*zit bij tafel*): Ik had een nieuw racket gekocht en dat stond ik buiten de winkel nog even te bekijken toen ineens een knaap met wielen onder z'n voeten aan mijn tasje begon te rukken.

KAREL: Misschien wilde hij je helpen omdat je zo zwaar bepakt en bezakt was.

THEA: Karel, hou op, Martha is natuurlijk beroofd.

MARTHA: Nee hoor, want hij heeft het niet te pakken ge-kregen. Ik sla de riem altijd om m'n schouder. Ja, ik kijk wel uit.

CHRISTIEN: Waarom loop je dan al die tijd te sikkeneuren. Toen ik je achterop kwam stond je te foeteren en nu ben je nog van slag.

KAREL: Wedstrijdzenuwen!

THEA (*met een venijnige blik op Karel*): Hij heeft toch niet dat nieuwe racket van je gestolen?

MARTHA (*met schroom*): Daar heb ik hem mee buiten westen geslagen.

THEA: Nee toch?

CHRISTIEN: Da's niks voor jou!

KAREL: Heel goed, ros dat dieventuig maar af, hoor!

MARTHA: Ik werd zo kwaad en ik had zo'n goede grip op het racket dat ik dacht: ik probeer het even. Nou, met één smash lag ie al onderuit en toen ie opkrabbelde heb ik hem nog een paar meppen tegen zijn achterwerk gegeven.....

KAREL: Dat is pas service! Goed gedaan, meid!

THEA: Koelbloedig, hoor. Zo moesten alle ouderen optreden dan leren ze het wel af; die lafbekken. Maar waarom zit je nou in de put?

CHRISTIEN: Ze is dat mooie racket kwijt.

KAREL (*teleurgesteld*): Heeft die schobbejak toch nog kans gezien dat racket van je af te pakken?

MARTHA: Nee, de politie.

KAREL: De politie?? Hebben ze nou ook al tijd om onder diensttijd te gaan tennissen?

THEA: He, Karel leuter nou even niet! Laat Martha nou even haar verhaal vertellen.

CHRISTIEN: Ze was bijna gearresteerd door de politie.

MARTHA: De politie beschouwde het als een moordaanslag. En het moordwapen.....

KAREL: Dat tennisracket????

MARTHA: Ja! (*met een snik*) Hebben ze in beslag genomen.

THEA: En die knul? Hebben ze die dan niet meegenomen? KAREL: Ze kijken wel uit. Veel te gevaarlijk!

MARTHA: Hij krabbelde weer overeind, loog tegen de politie dat ik hem had aangevallen en racete er vandoor toen de politie vroeg of hij even mee wilde gaan naar het bureau. CHRISTIEN: Om aangifte te doen van mishandeling. Nou vraag ik je!?

MARTHA: Omdat hij er vandoor ging hoefde ik ook niet mee naar het bureau, maar ik moet te zijner tijd wel voorkomen.

THEA: Het is toch verschrikkelijk. Nou, meid, zet je erover heen. We gaan gezellig naar de tearoom en halen dan meteen je oude racket

even op.

MARTHA: Daar heb ik fl. 25.- voor terug gekregen bij aankoop van dat nieuwe, dus dat heb ik niet meer en eerlijk gezegd heb ik ook niet zo veel zin meer. Ik ben helemaal van slag af.

THEA: Hè lieverd, dan klopt het hele wedstrijdschema niet meer. Nee, vooruit, je laat ons niet in de steek. Door het spelen vergeet je weer alles. Wacht! Wij hebben nog wel een racket voor je. Karel, haal dat reserve-racket van mij even uit de slaapkamer, wil je?

KAREL: Waar jagen wij de inbrekers dan mee weg? (*pakt het "ont-bijt" racket*) Ze kan dit wel nemen. Het ruikt alleen naar boter, kaas en eieren!! Maar het slaat smeugig. Haha.

THEA: Hé, lolbroek. Vooruit! Het ligt in de linnenkast. Straks zitten we in tijdnoed.

KAREL: Alles beter dan ik in ademnoed. (*sloft links af*)

THEA: We bespreken het straks op de baan wel even met Heleen.

CHRISTIEN: Die ademnoed van Karel?

THEA: Nee, van die skate-knul en de politie. Zij kan er als vrouw van de burgemeester misschien wel iets aan doen. CHRISTIEN: Gut ja, natuurlijk. Waar is Heleen eigenlijk?

THEA: Ze heeft gebeld dat ze gelijk door zou gaan naar de baan. Oh zeg, voor ik het vergeet, niet over haar praten hoor, waar Karel bij is.

MARTHA: Is ze een oude vriendin van hem?

CHRISTIEN: Hoor haar. Jij denkt altijd dat iedereen een vriendin van Karel is. Gekkie! Ze komen uit een heel andere provincie.

THEA: Als Karel weet dat Heleen de vrouw van de nieuwe burgemeester is, dan gaat hij al zijn problemen aan haar ophangen.

CHRISTIEN: Als Hoofd van de politie kan die man natuurlijk wel een hoop voor ons regelen.

THEA: Ja, maar alle toestanden waar Karel zich druk over maakt hoeft hij niet hier met Heleen te bespreken. Daar komt alleen maar ruzie van.

MARTHA: Dan vragen we toch aan Heleen of ze haar man hier naar toestuurt. Karel zal heus wel voor me opkomen.

THEA: Karel komt voor iedereen op. (*roept naar links*) Heb je dat racket nou nog niet?

KAREL (*achter*): Het ligt niet in de kast.

THEA: Kijk dan even onder het bed, goochemer! Alles moet je hem vertellen sinds hij met de Vut is.

KAREL (*benauwd*): Aah ja, ik heb het.

THEA (*tot de meiden*): Stil hoor. Verspreek je niet!

KAREL (*links op - racket onder de stofpluimen*): Als jullie weg zijn doe ik de slaapkamer even.

THEA: Dat wordt tijd, viezerd. Kom mee meiden, we gaan. *(pakt tas)* We laten Karel aan zijn lot over.

KAREL: Als je maar geen gewetenswroeging krijgt onder het tennissen, anders verlies je de wedstrijd nog en loop je de beker mis. Heb ik niks om te poetsen.

THEA *(met de dames bij de deur - sarcastisch)*: Als we vanavond hier naar de uitzending kijken, controleren we meteen even of hij flink zijn best heeft gedaan.

MARTHA: Uitzending?

CHRISTIEN: Ach ja, dat is waar ook. Het tournooi komt op de TV.

THEA: Tenminste.... *(kijkt naar TV - plek)* Ooooh!!!

KAREL *(die de dames uitgeleide deed, kijkt achterom)*: Vind je het zo erg om me alleen te laten.

THEA: De televisie. Hebben ze hem al weggehaald?

KAREL *(kijkt)*: Daar lijkt het wel op.

THEA: Volgens mij is ie gestolen. Bel dat vlotte adres van je en vraag of ze hem stiekum weggehaald hebben. Wel een manier van zaken doen, zeg. Vooruit, bel even..... *(Karel belt, krijgt geen gehoor. Intussen Thea tot de vriendinnen die al buiten staan)* Een ogenblikje nog, hoor, de televisie is gestolen....

MARTHA *(weer binnenkomend)*: Nee toch, verschrikkelijk!

KAREL: Geen gehoor. Maar gaan jullie maar, ik blijf wel proberen.

CHRISTIEN *(is ook binnengekomen)*: Wat een gajes toch tegenwoordig. Hebben jullie dan niks gemerkt?

THEA: Het moet gebeurd zijn toen we even de kamer uit waren. *(tot Karel)* Had nou toch maar om dat leentoeistel gevraagd.

KAREL: Dat kan ik altijd nog doen als ik gehoor krijg.

THEA: Als het spaak loopt bel dan even naar het clubhuis want dan gaan we door naar Heleen, ik wil die reportage zien.

CHRISTIEN: Ja, ik ook wel, zeker als ik mijn partijen gewonnen heb.

MARTHA: Maar dan ziet Karel niets. Kom ook vanavond naar Heleen!

THEA *(stoot Martha verschrikt aan - zachtjes)*: Dat kan niet!

KAREL: Ik val al flauw van de spanning als ik jullie echt zie spelen, laat staan als televisiesterren.

THEA: Karel wil alleen maar zappen. Van het ene kanaal naar het andere en maar zeuren dat er niets van z'n gading is.

KAREL: Je ziet tegenwoordig meer reclame dan een goede uitzending. Kinderen die als grote mensen praten. Dieren die als mens optreden en 25 keer per dag hetzelfde reclamegeintje. En dan denken ze ook nog dat je daar steeds om moet lachen.

CHRISTIEN: Nou, daar heb je wel gelijk aan. Als een komiek zo zou werken was hij na een optreden al brodeloos.

MARTHA: Ja, en dan al dat ge-emmer over die maandverbanden. Met vleugeltjes. Ik heb ze niet eens meer nodig.

THEA (*gegeneerd*): Wat jij nodig hebt is een sterke kop koffie. Nou, we gaan. (*tot Karel*) Doe je best en bel me.

KAREL: Als ik niet thuis ben zit ik bij de politie om aangifte te doen.

THEA: Als ie gestolen is moet je dat zeker doen. Maar hou je in, hè, anders moet je ook nog voorkomen. Niet beledigend zijn. Nou, dag hoor.

MARTHA en CHRISTIEN: Dag Karel, tot vanavond, daag. (*alle drie af*)

KAREL (*ze nakijkend*): Het gaat vast niet door. Moet je zien wat een lucht er aan komt. (*kijkt dan naar de lege plek*) Het is toch hondsbrutaal om op klaarlichte dag mijn audiovisuele apparatuur te stelen. D'r is ook helemaal geen toezicht meer. Ze zitten tegenwoordig alleen nog maar langs de moderne snelwegen auto's te bekeuren. De fotografen. Nou nog maar eens bellen. (*draait nummer, krijgt geen gehoor*) Echt waar direkt klaar, krijg de zenuwen maar. (*knalt de hoorn erop*) Wat moet ik nou zonder dat zwarte gat - hoe kom ik zonder dat ding aan mijn noodzakelijke dagrust? Ik bel 06 - 11. Uiteindelijk is dit een noodgeval (*belt*) Zes minuten en twintig seconde voor half elf. (*legt hoorn neer*) Verrek! Heb ik de tijd gebeld. (*grinnikt*) Ik was er toch niet ver vanaf. (*er wordt gebeld aan de voordeur - Karel gaat rechts af en we horen hem roepen...*) Kunt u achterom komen want de voordeur klemt en we staan voorlopig nog op de wachtlijst voor de klussenbus.

ESMEE: Joehoe. Ik kom. (*even later verschijnt Esmee bij de tuindeur. Over een doos draagt ze achterstevoren een plastic regenjas waarop haar reclame spreuk ECHT WAAR DIREKT KLAAR. Overdreven*) Goedenmorgen! Daar zijn we!

KAREL: Goeiemorgen. Nou, je bent goed gehumeurd met zo'n moeilijke dracht. Hoe lang nog?

ESMEE: U bent zeker de lolligste thuis.

KAREL: Nou nee, dat was ik op mijn werk; daarom hebben ze me met de VUT gestuurd.

ESMEE: Werkte U in de seks-industrie?

KAREL: Nee hoezo?

ESMEE: Vanwege uw erotische opmerking toen ik binnenkwam.

KAREL: Erotische opmerking? Ben je dan niet zwanger?

ESMEE (*ironisch*): Jazeker! En het kind zit al in de box.

KAREL (*gepikeerd*): Hoor eens, ik heb geen verstand van die nieuwe mode. Het staat je wel zo'n vierkante rok.

ESMEE (*haalt nu een TV doos onder haar regenjas vandaan en zet hem op de tafel*): Ik kom uw TV repareren. U had toch gebeld?

KAREL: Ja, maar ik kreeg geen gehoor.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto